

נערים נערים ונערים נערו - כבני-אנוש

היי קיילוס מגן על "הנערים שבחבורה", המועלה ע"י "בימות"

היי קיילוס

להביא את המחזה אל הבימה על פי מה שהתכוון המחבר לכתוב. אני אמנם יוצר הצגה — אבל אינני יוצר מחזה. מעולם לא ניסיתי לכתוב מחזה מחדש מחזה שביימתי. תפיסתי קיילוס להיות נאמן לדרישות, לרעיון המרכזי, לחוטי-השדרה של המחזה, כפי שכתב אותו המחבר.

● הזכרת קודם הקבלה בין המחזה הזה לבין ימי מפחד מווירג'יניה וולף. שני ניהם אינם מראים תמונה רגילה מן החיים. האם יש לך נטייה ליצירות מסוג זה? הוא מתרגן קצת, פניו מסמיקות, כמעט עד לגוון שערן הצינור. "אינני מבין את השאלה. החיים הרגילים על הבימה משעממים עד מוות. כלל ראשון. התיאטרון לא יעסוק לעולם ב"חיים רגילים". מדא, למשל, רוצחת שלוש ילדים שלה — וזו איננה בדיוק התנהגות רגילה של אם, לא? ואני יכול — בדיוק כפי שגם את יכולה — לתת עוד מיליון דוג"מאות. תיאטרון עוסק באנשים ב"מצבי-שיא. באנשים הנמצאים תחת לחץ — חברתי או פנימי — במצבים קיצוניים. גם בקומדיה וגם בדראמה. הנושא המעניין ביותר את בני-האדם — כנראה — אם גש"פוט על-פי ביטויים שונים באמנות ובספרות — התנהגות האנושית של. הוולת. גם כשהולכים לנדרה-יות ומסתכלים בבעלי-החיים, אנו משתדלים להדביק להם קווי אופי אנושיים. אין זה מקרה שהכלוב, שלפניו נמצא תמיד הקהל הרב ביותר הוא כלוב הקופים. כי הם דומים לנו, או להיפך... כל אדם הוא נורמאלי, בהתאם למה שקרה לו בחייו, בהתאם לפיזיולוגיה ה"ספציפית שלו. צריכים, פעם ולי"תמיד, להבדיל בין המושג "נורמאלי" לבין המושג "ממוצע". ומי אמר שהאדם הממוצע הוא הנורמאלי?

לדעת קיילוס ברור מאוד ש"קראולי מושפע לא מעט מאולבי (שאגב, גם הוא "הומו", כמו אמ"נים וביים אחרים). הקצב של ה"דיאלוגים, השימוש במלים, חריפות השפה, המשחקים שדיברנו עליהם. קראולי משתמש בכלי הזה, בדיוק כמו אולבי, כדי להגיע לעומק גש"שם של האנשים.

יוס"יום ברחוב, ועתה כבר גם מעל בימות, שלא לדבר על קולנוע. קיילוס אינו חושב שההומוסקסואליזם — כסטיה מינית — הוא נושא "הנערים שבחבורה". המחזה עוסק, פשוט, בקבוצת אנשים ש"מפאת שוני מסויים בהתנהגותם, שייכים למיעוט המבודד מהרוב. המחזה כשלעצמו, אם צריכים להגדיר אותו, הוא סכיזופרני במובן חשוב: המערכה הראשונה קומדיה מטורפת, ההופכת במערכה שניה לדראמה מובהקת, כמעט טראגדית, מודרנית, משהו שיכול להזכיר את "מי מפחד מווירג'יניה וולף".

מבט בסובלנות

ל כל אחד מנערי החבורה בעיה שלו, לבטים שלו, טראגדיות שלו, שאינם בי אים על פתרונם בנקל ואולי בכלל לא יבואו על פתרונם. הדבר החשוב ביותר שמחזה זה נותן לנו היא הסתכלות בקצת יר"תר סובלנות אל כל מיעוט שבי

מאת חוה נובק

סצינות של קנאה, מותחים זה את זה. מכינים להרולד הפתעה — זונה ממין זכר, המיועד לשעשע אותו בחגו. הזכוב הנופל למרק זה הוא אלן, ידידו מימי הקולג' של מייקל, שלא ראה אותו שנים. (אגב, הוא איננו יודע שמייקל היה להומו). אלן שונה מהחבורה — הוא פשוט, נורמאלי, נשוי ואב לשני ילדים. לפחות, כך זה נראה. מבט רא"שון. בסוף אין בטחון שאמנם זה כך. ייתכן שפעם השתייך גם אלן לאגודת חובבי גברים ומי יודע אם הריב הנוכחי שלו עם אשתו איננו על רקע זה...

טוב, לא נספר עכשיו את כל המחזה. גם קשה קצת לספר אותו. כי — כפי שאומר הי קיילוס, במאי ההצגה, יש בו הרבה עלילות קט"נות המשתרבות אל תוך העלילה העיקרית וזה בדיוק מה שנותן את ערכה של היצירה.

האישור ניתן

ה נושא הפחיד את הצנזור רה הישראלית. היא לא

ת ארו לעצמכם שאתם מחליטים לערוך מסיבת יום-הולדת לידיד. איך תע-שו זאת? תזמינו ידידים משותפים, תכינו מאכל ו-משקה כדת, מתנות, הפתעות. תעשו שמח, תזללו, תרקדו. מסיבה או לא מסיבה? ונניח שלתוך ה-קלחת העליזה יפול לפתע כזוב במרק, אורח בלתי קרוא, השונה מכולכם ב-התנהגותו, ונוסף לכל יש לו צרה על הנשמה, איזו טראגדיה שקרתה לו אי-שם, בביתו המרוחק, וזה מעיק עליו נורא. ועל הכל — הוא ידיד נעוריו של המארח ומנסה לחוס עליו, לחסוך ממנו את הלם ה-התאקלמות בסביבה שמי-הגיה זרים לו. במצב כזה לא תיעשה המסיבה שמי-חה יותר...

חבורת הנערים-נערים ונערים-נערו במסיבתם

נתנה אישור להצגה עליימי המקסט, כמקובל, אלא תבי עה שהחבריה יראו קודם את ההצגה. הם ראו, התרשמו, ולבי סוף אישרו אותה פה אחד. רק הגבילו את זכות הכניסה לצופים בני 16 ומעלה. בסך הכל, עשו קצת פרסומת, כפי שזה קורה לעתים קרובות מאוד, כשיש ויכוח סביב הצגה או סרט כלשהם.

האנשים האלה קיימים מאז ומ"תמיד. פעם היו מסתירים את עצ"מם יותר והיום הם יותר חשופים לעין. אבל זה מפני שהיום יש פחות צביעות ממה שהיתה פעם. גם אני איני מלמד סגוריה או קטגוריה על שום דבר. כוונתי, כבמאי, היתה — ואני עושה זאת תמיד —

הנערים-נערים ונערים-נערו במסיבתם. זהו, בערך, מה שקורה במחזהו של הסופר האמריקאי הצעיר מארק קראולי "הנערים שבחבורה". הי מועלה בימים אלה על בימת "בימות". אבל יש פרט נוסף — מייקל, המארח של המסיבה, הוא "הומו" והידיד, שלמענו הוא עורך את ה"מסיבה, גם הוא הומו (דווקא יהו"די, הרולד שמו). וכל הקרואים ש"ייכים לאותה חבורה סגורה של גברים אוהבי בני-ימים. חוץ מ"הפרט הקטן הזה — הרי זהו מסי"בה ככל המסיבות: שותים, אוכ"לים, רוקדים — בן זוג עם בן זוג (שהוא בת-זוג) — זוגות רש"מיים או מקריים. פה ושם יש

הנערים-נערים ונערים-נערו במסיבתם. זהו, בערך, מה שקורה במחזהו של הסופר האמריקאי הצעיר מארק קראולי "הנערים שבחבורה". הי מועלה בימים אלה על בימת "בימות". אבל יש פרט נוסף — מייקל, המארח של המסיבה, הוא "הומו" והידיד, שלמענו הוא עורך את ה"מסיבה, גם הוא הומו (דווקא יהו"די, הרולד שמו). וכל הקרואים ש"ייכים לאותה חבורה סגורה של גברים אוהבי בני-ימים. חוץ מ"הפרט הקטן הזה — הרי זהו מסי"בה ככל המסיבות: שותים, אוכ"לים, רוקדים — בן זוג עם בן זוג (שהוא בת-זוג) — זוגות רש"מיים או מקריים. פה ושם יש